

ανθιστός

ανθιστός, -ή, -ό, επίθ. [από το θέμα αορ. του ρ. ανθίζω + κατάλ. -τός], (στη γλώσσα της αργκό) που είναι γνωστός, σεσημασμένος στην Ασφάλεια: «αυτός που βάλατε να μεταφέρει τα λαθραία, είναι χρόνια ανθιστός στην Ασφάλεια και θα τον τσακώσουν με το πρώτο».

- *γίνομαι ανθιστός*, *γίνομαι αντιληπτός*, *ξεσκεπάζομαι*: «μόλις έγινε ανθιστός, έβαλε την ουρά κάτω απ' τα σκέλια του κι όπου φύγει φύγει».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας